

Džoi D. Džouns

Pradinukų
organizacijos
visuotinė prezidentė

ŠVENTYKLAI ruoškimės kiekvieną dieną

Kai man buvo devyneri, turėjau nuostabią pradinukų mokytoją vardu sesuo Koler. Buvau labai drovi, o ji buvo tokia švelni, kad man labai patikdavo būti su ja. Kartą ji mums išdalino po popieriaus lapą. Turėjome parašyti, kuo norėjome būti užaugę. Aš parašiau: „Mokytis universitete ir susituokti šventyklėje.“ Tą lapą lipnia juostele prisiklijavau ant savo spintos. Naktimis gatvių šviesa prasiskverbė pro mano langą. Žiūrėdavau į lapą. Jis man primindavo apie norą vykti į šventyklą.

Tuomet pasaulyje tebuvo vos 12 šventyklų. Norėjau jas visas aplankyti.

Kaskart tėvams planuojant atostogas visa šeima vykdavome į šventyklą. Kadangi gyvenome Oregone, JAV, tai artimiausia šventykla buvo Kardstone, Albertos valst., Kanadoje, už 965 kilometrų. Mūsų automobilyje nebuvo oro kondicionieriaus. Su savo sese ir broliu sėdėdavome galinėje sėdynėje. Pro langą iškišdavome drėgną skudurėlį. Tada, kad atsivėsintume, užsidėdavome jį sau ant kaklo.

Labai apsidžiaugdavome pagaliau išvydę šventyklą. Nelabai žinojau, kas ten vyko, tačiau tėveliai iš jos visuomet išeidavo laimingi. Žinojau, kad šventykla yra labai svarbi. Žinojau, kad tai Viešpaties namai. (Nuotraukoje aš vilkiu baltą palaidinę.)

Kai man sukako 12 metų, šventykos krikštus atlikau keliuose šventyklėse. O kai sutikau savo būsimą vyrą, sužinojau, kad ir jam labai patiko šventykla! Susituokėme Jutos Mančio šventyklėje.

Į šventyklą galite ruoštis kasdien. Vykite į šventyklą, kai tik galite. Palieskite jos sienas. Kai mano anūkiui Džeretui buvo 11 metų, kartu su tėčiu kiekvieną sekmadienį jis darė šeimos istorijos darbą. Jis surado daugybę savo protėvių vardų. Dabar, kai jam 12, jis gali šventyklėje krikštytis už tuos protėvius!

Būdami šventyklėje galite vaikščioti ten, kur vaikšto Jėzus. Tai yra Jo namai. Viliuosi, kad kiekvieną dieną Dangiškąjį Tėvą melsite pagalbos pasiruošti įžengti į šventyklą ir pajusti Jo meilę. ■